

Arrest

nr. 274 997 van 6 juli 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 januari 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEWALLE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 1 juli 2009 toe op het Belgische grondgebied en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 15 april 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 18 november 2010 (RvV 18 november 2010, nr. 51 300).

1.3. Verzoekster diende op 9 november 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die op 26 januari 2011 ontvankelijk werd bevonden.

1.4. Op 15 juni 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde medische regularisatie-aanvraag ongegrond werd verklaard.

1.5. Verzoekster diende op 6 november 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 31 januari 2022 een beslissing waarbij de in punt 1.5. vermelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster werd hiervan op 9 februari 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

G.(…), A.(…) (R.R.: …)

nationaliteit: Armenië

geboren te (…) op (…)

adres: (…)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van het Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Op 01.07.2009 diende betrokkene een eerste Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) in. Op 18.11.2010 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) aan betrokkene zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire bescherming.

De duur van deze procedure - namelijk iets minder dan 1 jaar en 5 maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000)

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft, dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient betrokkene haar beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde art. 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het art. 3 EVRM volstaat dus niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Ook het aangehaalde art. 4 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie, kan niet weerhouden worden aangezien hier dezelfde motivering geldt als voor art. 3 van het EVRM.

Betrokkene verwijst naar haar medische toestand en zij legt een attest van psychologische consultatie daterend van 24.09.2019 voor en een attest dat betrokkene Dokters van de Wereld consulteerde van 20.7.2016 tot en met 07.02.2020. Hieromtrent dient er opgemerkt te worden dat betrokkene geen recent medisch attest voorlegt waaruit zou blijken dat haar medische problematiek nog steeds actueel is. Ook is uit deze medische attesten niet af te leiden dat het voor betrokkene omwille van haar medische situatie onmogelijk is om te reizen. Voor wat betreft de verwijzing naar een nieuwsbericht d.d. 06.10.2017 van de United Nations of Human Rights betreffende de geestelijke gezondheidszorg in Armenië, dient er opgemerkt te worden dat dit nieuwsbericht een algemene toestand beschrijft en levert betrokkene geen persoonlijke bewijzen dat zij uitgesloten zou worden van geestelijke gezondheidszorg.

Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft, dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonbaar dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. Bovendien dient er gesteld te worden dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het

recht op een gezins- of privéleven. Voor wat betreft de verwijzing naar het feit dat zij een grote vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd, dient er opgemerkt te worden dat betrokkene niet aantoonbaar dat haar banden met deze vrienden en kennissen zodanig hecht zijn of dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid dat dienstig kan verwezen worden naar art. 8 EVRM. Om dezelfde reden is het inroepen van art. 7 en art. 33 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie eveneens niet van toepassing.

Verder verwijst betrokkene naar het feit dat zij, om via de gewone procedure een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen, zich dient te wenden tot de Belgische ambassade te Moskou (Rusland) maar dat zij voor geen enkel land over een niet- preciaire verblijfstitel beschikt. Ook stelt zij dat zij niet de financiële middelen heeft om naar Rusland te reizen. Deze elementen kunnen echter niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. Immers, er dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen bewijzen voorlegt dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn om een verblijfstitel te verkrijgen die haar zou toelaten om (tijdelijk) op een legale wijze in Rusland te verblijven om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Bovendien blijkt uit navraag bij de Belgische Ambassade te Moskou dat Armeniërs zich niet persoonlijk naar Moskou dienen te verplaatsen. Het TLS contact (Belgium Visa Application Centre in Russia) aanvaardt namelijk dat aanvragen voor een lang verblijf (visum D) vanuit Armenië per post (via DHL) kunnen worden verstuurd (deze informatie werd toegevoegd aan administratief dossier). Betrokkene dient zich aldus niet persoonlijk te verplaatsen naar Moskou en bijgevolg doet de bewering dat zij niet de financiële middelen heeft om naar Rusland te reizen hier niet ter zake.

Wat betreft het argument dat het gezien de corona maatregelen onmogelijk is om internationale verplaatsingen uit te voeren; dit element kan niet beschouwd worden als een buitengewone omstandigheid. Immers, betrokkene toont niet aan dat zij als Armeense onderdaan vruchteloze pogingen heeft ondernomen om naar Armenië terug te keren om volgens de gewone procedure de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Ook toont betrokkene niet aan dat zij tijdens haar reis de nodige hygiënemaatregelen niet zou kunnen respecteren, noch dat zij de hygiënemaatregelen niet zou kunnen toepassen in haar land van herkomst. Volledigheidshalve dient er opgemerkt te worden dat een reis naar Moskou onnodig is aangezien betrokkene, zoals reeds eerder vermeld, niet noodzakelijk naar Moskou dient te reizen om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen aangezien aanvragen voor een lang verblijf (visum D) vanuit Armenië per post (via DHL) kunnen worden verstuurd.

Verder beroept betrokkene zich op art. 15 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie, alsook op art. 23 UVRM, art. 6 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en art. 1 van het Europees sociaal handvest betreffende het recht op arbeid. Echter, vooreerst kan er opgemerkt worden dat de toestemming om arbeid te verrichten beperkt was tot de duur van het eerste VIB, deze werd afgesloten op 18.11.2010 zodat zij daarna niet meer over een officiële toestemming beschikte om op legale wijze tewerkgesteld te worden in België. Betrokkene toont niet aan dat een terugkeer naar Armenië een schending zou inhouden van de aangehaalde artikelen; er worden geen bewijzen vorgelegd dat het recht op arbeid zou geschonden worden in Armenië of dat zij de manier waarop zij in haar onderhoud wenst te voorzien niet vrij zou kunnen kiezen. Ten slotte stelt de toepassing van internationale verdragen betrokkene niet vrij van het naleven van de dwingende bepalingen van de Vreemdelingenwet m.b.t. de toegang het verblijf en de vestiging in het Rijk. Het staat betrokkene evenwel vrij om bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post op basis van een eventuele arbeidsovereenkomst een machtiging tot verblijf aan te vragen.

Wat de verwijzing naar de wet van 22.12.1999 betreft; dit was een enige en unieke operatie, de criteria voor regularisatie vermeld in deze wet zijn dan ook niet van toepassing op de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9bis van de wet van 1980.

Ook beroept betrokkene zich, ter ondersteuning van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

De overige aangehaalde elementen (dat betrokkene sedert 2009 in België zou verblijven, dat zij Nederlandse lessen heeft gevolgd, bijgevolg Nederlands spreekt en ingeburgerd is, dat zij zich als vrijwilliger inzet voor turnclub VZW D. G., dat zij een twee arbeidsbeloften voorlegt en dat zij verschillende getuigenverklaringen voorlegt) verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9bis en 62 van de vreemdelingenwet en van het vertrouwens- en het redelijkheidsbeginsel. Verzoekster formuleert haar grieven als volgt:

“4.1.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij als onontvankelijk afwijst omdat er geen buitengewone omstandigheden zouden zijn om de aanvraag via de gemeente in België in te dienen.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

4.2.

De verzoekende partij heeft een aanvraag tot machtiging tot verblijf ingediend op grond van het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omwille van de buitengewone omstandigheden waarin zij verkeert.

Het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

(...)"

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie is, blijkens de eerste alinea houdende de redenen van haar beslissing, van oordeel dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de betrokkene de aanvraag tot machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland.

4.3.

De buitengewone omstandigheden zijn niet gedefinieerd.

Dit impliceert een grote discretionaire bevoegdheid waarbinnen de verwerende partij een oordeel kan vellen over het al dan niet aanwezig zijn van de buitengewone omstandigheden. Toch is er reeds uitvoerige rechtspraak waarbij de verzoekende partij zich kan beroepen op het vertrouwensbeginsel om het begrip buitengewone omstandigheden in te vullen.

De verwerende partij dient ook dan redelijk te zijn bij het beoordelen van de buitengewone omstandigheden.

a)

De Raad van State omschrijft buitengewone omstandigheden als deze die het onmogelijk of bijzonder moeilijk maken voor de vreemdeling om terug te keren naar het land van herkomst en eveneens onderstreept dat dit begrip niet mag verward worden met dat van de 'overmacht' (met name C.E., arrest nr. 88.076 van 20 juni 2000).

"Considérant que des circonstances exceptionnelles au sens de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée ne sont pas des circonstances de force majeure; qu'il suffit que l'intéressé démontre qu'il lui est impossible ou particulièrement difficile de retourner dans son pays d'origine ou dans un pays où il est autorisé au séjour; que le caractère exceptionnel des circonstances alléguées par l'étranger doit être examiné par l'autorité dans chaque cas d'espèce."

(Zie het arrest gewezen door de Raad van State met nr. 99.769, dd. 10 oktober 2001).

b)

Bovendien dienen de buitengewone omstandigheden niet 'onvoorzienbaar' te zijn.

De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de vreemdeling zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt door opzettelijk een situatie te creëren waardoor een repatriëring bemoeilijkt wordt.

c)

De verzoekende partij heeft in haar aanvraag gewezen op haar langdurig ononderbroken verblijf, haar legaal verblijf, de situatie in het land van herkomst, de kans op tewerkstelling, de scholing, de familiebanden, haar groot vriendennetwerk en de toepassing van belangrijke verdragsbepalingen.

Dat deze elementen de onmogelijkheid of minstens de bijzondere moeilijkheid om terug te keren naar het land van herkomst aantonen, zodat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

4.4.

De Dienst Vreemdelingenzaken is de mening toegedaan dat er geen buitengewone omstandigheden aanwezig zijn, ondanks de vele ingeroepen elementen.

De verschillende elementen die de situatie van de verzoekende partij kenmerken werden elk op zich en los van elkaar beoordeeld, maar uit de motivering blijkt geenszins dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het feit dat ze in hun samenhang wel degelijk omstandigheden kunnen zijn die het bijzonder moeilijk maken om naar het land van herkomst terug te keren om louter aldaar een formaliteit te vervullen. Het onderzoek werd dus niet gevoerd met de nodige zorgvuldigheid.

Het geheel van ingeroepen elementen maakt het voor de verzoekende partij zo goed als onmogelijk om naar Armenië te gaan :

- Het langdurig ononderbroken verblijf ;*
- Het tijdelijk legaal verblijf ;*
- De situatie in het land van herkomst ;*
- De sterke integratie ;*
- De familiebanden.*

De verwerende partij heeft nergens in de bestreden beslissing gesteld waarom de samenloop van omstandigheden ingeroepen door de verzoekende partij geen buitengewone omstandigheden zouden uitmaken. Het geheel van de elementen samen is niet beoordeeld geweest.

De verzoekende partij merkt verder op dat zelfs bij de beoordeling van de aparte elementen, diverse rechtsregels en algemene principes geschonden werden.

De verzoekende partij wensen deze hieronder te overlopen.

De bestreden beslissing maakt melding van alle elementen die de verzoekende partij heeft aangehaald, doch motiveren nergens dat deze geen buitengewone omstandigheid kunnen uitmaken.

- 4.4.1.

Met betrekking tot het familie-en privéleven

4.4.1.1.

Verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening houdt met het gezinsleven dat verzoekende partij heeft ontwikkeld tijdens haar verblijf in België, zowel legaal als illegaal. Verzoekende partij kan hiermee niet akkoord gaan.

Het gezins- en familieleven van de verzoekende partij speelt zich af in België.

Verzoekende partij heeft familie in België waarmee zij een hechte band heeft. Zo is haar zus (...) ondertussen Belg geworden. Zij woont samen met haar partner de heer (...) en haar dochter (...) ((...)). (zie stuk 3)

Het artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voorde bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Er is sprake van een effectief familieleven.

Het familieleven wordt ook gewaarborgd door het artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, welke rechtstreekse werking heeft:

"De eerbiediging van het privé-leven en van het familie- en gezinsleven:

Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven. zijn woning en zijn communicatie."

De beslissing tot onontvankelijkheid schendt manifest de grondrechten.

Het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven en de onafwendbare schending van deze rechten dienen afgetoetst te worden ten opzichte van het doel dat de gemachtigde met haar beslissing tot onontvankelijkheid wenst te bereiken.

Alle landen die partij zijn bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens moeten nagaan of een beslissing over verblijfsrecht het recht op een gezinsleven al dan niet schendt. Zij moeten een belangenafweging maken tussen het belang van de staat om immigratie te controleren, en het belang van de vreemdeling om een familieleven te hebben op het grondgebied van de staat.

Deze belangenafweging is in casu niet gebeurd.

Er is weldegelijk een familieleven.

Verzoekster legt volgende verklaring neer van haar zus A.(...) G.(...):

"Ik, ondergetekende, (...) verklaar dat (...), mijn zus is. Naast mijn gezin is zij mijn enigste familielid in Europa, ze is niet getrouwd en heeft geen kinderen. Met andere woorden zijn ik en mijn kinderen (...) haar enigste familie. We hebben een hele hechte band met haar en ze is heel verbonden met mij en mijn familie. We vieren alle feesten samen met haar en brengen alle weekenden ook samen door. Ze wordt door ons allemaal gezien als een gezinslid en aonaezien ze geen bron van inkomsten heeft verzorgen wij haar op financieel gebied (kleding, schoenen, hygiënische producten,...). Ze woont al bijna 13 ja ar in België, heeft een taal- en een inburgeringscursus gevolgd, doet vrijwilligerswerk en heeft veel Belgische vrienden. Ze is bereid om op eigen benen te staan en te werken als er een oplossing zou komen voor haar om in België te mogen blijven. Wij zouden hierom ook heel blij zijn aangezien ze helemaal ingeburgerd is in het land en een deel uitmaakt van de maatschappij hier.

(...)

Ondertekend te Mol op 8 maart 2022"

(zie stuk 3, eigen onderlijning)

Dat met de familiale situatie weldegelijk rekening moet worden gehouden.

De verwerende partij maakt geen belangenafweging op basis van de concrete elementen van het dossier nl. namelijk dat verzoekende partij hier al 13 jaar legaal heeft verbleven en zij tijdens haar legaal verblijf zich samen met haar familie heeft geïntegreerd en gewerkt.

Zij heeft ook een vriendennetwerk opgebouwd in België.

Zij woonde eerst bij een vriendin mevrouw (...) die hierover het volgende schrijft:

"Met deze verklaring wil ik (...) wonende ter (...) verklaren dat mijn vriendin (...) van 2018 tot 2020 wonende is bij mij ter (...) (in januari 2020 moest ik verhuizen en met mijn zoon samen wonen in (...). Ik ken haar vanaf 2009. We hebben al 13 jaar een hechte vriendschappelijke band met elkaar, zien elkaar regelmatig en hebben gemeenschappelijke interesses en hobby's. Ik probeer haar zoveel mogelijk te helpen waar ik kan (gsm beltegoed opwaarderen, bus abonnement).

Momenteel woont ze bij een ander vriendin van ons. Ze helpt andere Armenen die in Mechelen wonen en problemen hebben met het Nederlands. Ze heeft een speciale plaats in onze gezin en ik hoop dat haar problemen rond de documentatie ook opgelost kunnen worden.

(...)

(zie stuk 4)

Momenteel verblijft zij bij een goede vriendin, Mevrouw (...) die de Belgische nationaliteit heeft. Zij helpt verzoekster financieel en geeft haar onderdak.

Mevrouw (...) verklaart het volgende:

"Beste,

Met deze verklaring wil ik (...) wonende ter (...), bevestigen, dat ik akkoord ga dat mijn vriendin (...) verblijft bij mij. Bij ons kan ze gratis dak en eten krijgen als steun. We hebben al jaren hechte vriendschappelijke band met elkaar en doen ons best om haar te helpen.

(...)

08.03.2022."

(zie stuk 5)

Er kan thans worden gesteld dat haar hele gezins- en familieleven zich op het Belgisch grondgebied afspeelt.

Verzoekster toont in tegenstelling tot wat verweerster voorhoudt aan dat haar banden met haar familieleden en vrienden hecht zijn en dat er sprake is van afhankelijkheid met haar vriendin waarmee zij inwoont waardoor er dienstig kan verwezen worden naar artikel 8 EVRM.

Zij is immers op dit moment afhankelijk van mevrouw (...) voor haar onderdak en eten. Verder krijgt zij ook hulp van haar zus (...) voor kleren, schoenen, hygiënische producten te kunnen kopen.

Dat met de familiesituatie en hechte vriendschappelijk band in het licht van artikel 8 EVRM moet rekening worden gehouden bij het nemen van een weigeringsbeslissing. Dat dit in casu niet is gebeurd.

De motiveringsverplichting en artikel 8 EVRM zijn hierdoor geschonden.

Met betrekking tot het lang verblijf en het opgebouwd leven in België

Zoals hierboven reeds werd vermeld mogen de buitengewone omstandigheden zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de vreemdeling zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt door opzettelijk een situatie te creëren waardoor een repatriëring bemoeilijkt wordt.

Dat de verzoekster vooreerst dd. 01.07.2009 een asielaanvraag heeft ingediend om bescherming te verkrijgen.

Het kan de verzoekster niet verweten worden dat zij haar verblijf(recht) probeert te regelen / te regulariseren.

Zij heeft tijdens haar langdurig verblijf van 13 jaar immers een netwerk opgebouwd van vrienden en kennissen, de taal, waarden en gewoontes geleerd, tewerkgesteld, vrijwilligerswerk gedaan,...

De verzoekster heeft sinds haar aankomst in België lessen gevolgd om zich in de maatschappij te integreren.

- Taal

Verzoekster legde de nodige bewijzen neer dat zij moeite heeft gedaan om de landstalen te leren. De verzoekster is sinds de binnenkomst in België volop bezig met haar integratie in België.

Verzoekster heeft een cursus Nederlands gevolgd:

1. Certificaat van de module: Leertraject Nederlands tweede taal, Breaktrough - modules A en B, CLTTCVO, (...), 1640 Sint-Genesius-Rode, dd. 08/11/2009 ;
2. Deelcertificaat van de module: Leertraject Nederlands tweede taal, Waystage 1 - modules A en B, CLTT-CVO, (...), 1640 Sint-Genesius-Rode, dd. 17/01/2010 ;
3. Deelcertificaat van de module M NT 001A - NT2 Treshold IA, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 02/04/2010 ;
4. Deelcertificaat van de module M NT 001B - NT2 Treshold 1B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 02/04/2010 ;
5. Deelcertificaat van de module M NT 002A - NT2 Treshold 2A, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 18/06/2010 ;
6. Deelcertificaat van de module M NT 002B - NT2 Treshold 2B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 18/06/2010 ;
7. Deelcertificaat van de module NT2 Treshold 3A, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 12/11/2010 ;
8. Deelcertificaat van de module NT2 Treshold 3B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek-Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 12/11/2010 ;
9. Certificaat van NT2 RG3 Vantage 1 A+B voor schooljaar 2010-2011, CVO MIRAS, (...), 8500 Kortrijk, dd. 25/11/2019 ;
10. Deelcertificaat van de module Nederlands voor anderstaligen - Threshold 4 A+B, Nederlands tweede taal RG2, CVO HITEK VZW, (...), 8500 Kortrijk, dd. 28/01/2011 ;
11. Certificaat van de opleiding Nederlands voor Anderstaligen - Richtgraad 2 (laatste jaar), CVO HITEK VZW, (...), 8500 Kortrijk, dd. 28/01/2011.

- Werk

De verzoekster is werkwilleg. Zij legde hiervan volgende bewijsstukken neer:

- Bewijs lidmaatschap en vrijwilligerswerk bij VZW D. G. Keerbergen, dd. 17/10/2015 ;
- Werkloosheidsattest dd. 28/10/2019 ;
- Arbeidsbelofte door S. V. I., A. BV ;
- Arbeidsbelofte door L. H. ;

De verzoekster legde eveneens een arbeidsbelofte voor van de heer S. V. I..

Ze kon aan de slag kunnen binnen A. BV. een onderneming met sauna's en een hotel.

Ze waren er namelijk op zoek naar een gemotiveerde werknemer en die vonden ze bij de verzoekster. De heer V. I., schreef dat de verzoekster iemand is die steeds klaar staat om de handen uit de mouwen te steken en stevast werkbereid is. Bijgevolg meende zij dat ze een goede schakel zou zijn binnen het team van A. BV.

Daarnaast kan de lidmaatschap binnen de VZW D. G. ook tot bewijs dienen van de werkbereidheid van de verzoekster.

Naast haar lidmaatschap, verricht de verzoekster binnen de VZW ook vrijwilligerswerk. Ze helpt naast de gewone activiteiten, ook bij de internationale wedstrijden die de turnclub organiseert of aan deelneemt.

De verzoekster legde ook een werkbelofte van de heer (...) voor. De eigenaar van 'L. G. BVBA en meer bepaald brasserie D. R. van M. te Mechelen, meent dat de verzoekster voldoet aan de algemene ervaring om te werken. Ze beschikt tevens over de nodige motivatie, talent en verantwoordelijkheid.

(zie stuk 16 initieel verzoekschrift 9bis)

- Netwerk van vrienden en kennissen

Zo legde zij naast de verklaringen die hierboven zijn uiteengezet verschillende aanbevelingsbrieven voor: (...) schrijft dat de verzoekster een vlotte dame is die de Nederlandse taal goed spreekt en begrijpt. Daarnaast is ze loyaal en kan er steeds op haar gerekend worden. Bijgevolg is ze dus een aanwinst voor de Belgische maatschappij.

"Via dit schrijven verklaar ik dat ik (...) reeds 9 jaar ken. Via een gemeenschappelijke kennis hebben wij elkaar leren kennen in 2011. Ik ken (...) als iemand die vlot Nederlands spreekt en begrijpt. Ik kan goed met haar praten over dagdagelijkse dingen, alsook maatschappelijke complexere onderwerpen. Ze is steeds stipt op onze afspraken aanwezig en zal ook laten weten als ze belet zou zijn. Je kan op haar rekenen. Ik ken haar als een loyale en intelligente dame.

(...) is perfect ingeburgerd in onze maatschappij. Ze heeft zich meteen goed weten te integreren in onze samenleving."

(zie het stuk 27 initieel verzoekschrift 9bis)

De verzoekster is zoals reeds aangekaart zeer behulpzaam en betrouwbaar. Dit schrijft ook (...):

"Via dit schrijven verklaar ik dat we (...) reeds 7 jaar kennen. Wij hebben (...) via burens leren kennen in 2013. Wij kennen (...) als iemand die vlot Nederlands spreekt en goed geïntegreerd is in het dagelijkse leven. Als we elkaar op straat of in de winkel tegenkomen, maken we steevast een praatje. Wij kennen haar sinds de geboorte van ons eerste kindje. Ze kan goed omgaan met onze kinderen en indien we hulp nodig hebben, kunnen we steeds op haar rekenen.

We zien (...) als iemand die perfect ingeburgerd is in onze maatschappij en met deze verklaring hopen we dat de administratieve lijdensweg aanzienlijk verkort zal worden."

(Zie het stuk 28 initieel verzoekschrift 9bis)

Ook (...) schrijven dat de verzoekster goed ingeburgerd is en zeer behulpzaam is:

"Wij willen met dit schrijven melden dat wij (...) kennen sinds 2010. (...) spreekt vlot onze Nederlandse taal en zij handhaaft onze Belgische gewoonten zoals eten, met vrienden omgaan, kledij etc. Kortom zij is net zoals wij.

Ze staat steeds klaar om te helpen als je haar belt en doet ook dingen uit zichzelf om iemand te plezieren. Je kan met haar, in het Nederlands, over van alles en nog wat praten. Daar heeft ze een ruime intelligentie en interesse voor.

Wij, ondertekenden, voelen aan dat (...) hier volledig ingeburgerd is en hopen met dit schrijven een steun, een duwtje in de goede richting te geven zodat de administratieve rompslomp een positief einde kent."

(zie het stuk 29 initieel verzoekschrift 9bis)

(...) schrijft idem dito dat de verzoekster een voorbeeld is van integratie en dat ze na 10 jaar in België nog steeds geïnteresseerd is in de Belgische maatschappij.

"Via dit schrijven verklaar ik dat (...) reeds 10 jaar ken.

(...) spreekt vlot Nederlands. Zij is goed geïntegreerd in de maatschappij.

Zij is intelligent en geïnteresseerd in de Belgische maatschappij.

Zij is perfect ingeburgerd.

Ik hoop dat ik met dit schrijven haar dossier positief kan beïnvloeden."

(zie het stuk 33 initieel verzoekschrift 9bis)

(...) bevestigen het voorgaande en zijn zeer enthousiast over de verzoekster:

"Met dit schrijven verklaren wij dat wij mevrouw (...) reeds een 5-tal jaar kennen via gemeenschappelijke vrienden van het Keerbergse Verenigingsleven.

(...) is een hartelijke, vriendelijke en altijd goedlachse vrouw die zich reeds zeer goed geïntegreerd heeft in onze samenleving.

Zij beheerst zeer goed de Nederlandse taal, is leergierig en is steeds heel behulpzaam.

Zij doet geregeld aan vrijwilligerswerk.

Zij heeft een brede algemene kennis en is oprecht geïnteresseerd in onze Belgische cultuur en onze tradities en gewoontes.

Wij hopen dan ook dat wij met dit schrijven de administratieve procedure voor de definitieve verblijfsvergunning van (...) kunnen bespoedigen. "

(zie het stuk 27 initieel verzoekschrift 9bis)

Uit de voorgelegde aanbevelingsbrieven blijkt weldegelijk dat zij hechte sociale relaties heeft opgebouwd. Deze gaan dan ook niet louter over tot de beschrijving van de integratie van de verzoekster, maar beschrijven ook haar karakteristieken en de meerwaarde van de vriendschap.

Dat de verweerder hier onzorgvuldig te werk is gegaan en ook onvoldoende rekening heeft gehouden met de sociaal affectieve banden van verzoekster, waarbij een terugkeer naar het land van herkomst een schending zou uitmaken van artikel 8 EVRM en het recht op een privéleven.

Artikel 8 EVRM: Het artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Dat de verzoekster in België een sociaal netwerk heeft opgebouwd gedurende de 13 jaar, volledig geïntegreerd is en thans haar leven hier wenst verder te zetten omringd door de dichte familie en vrienden waarmee zij een affectieve band heeft gecreëerd."

Als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt verzoekster onder andere een verklaring van haar zus G. A. van 8 maart 2022 met een kopie van identiteitskaarten, een verklaring van haar vriendin A. N. van 8 maart 2022 en een verklaring van haar vriendin H. A. van 8 maart 2022 (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

2.2. Het enig middel is niet-ontvankelijk in zoverre verzoekster daarin de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM aangezien zij verzuimt uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze verdragsbepaling zou schenden.

2.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar discretionaire bevoegdheid of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 12 april 2016, nr. 234.348).

2.4. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur in een concreet geval heeft gedaan of op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedragslijn of beleidsregel van het bestuur op grond waarvan dat bestuur de door hem opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen (RvS 23 juni 2021, nr. 251.025).

2.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.7. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.8. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 9bis van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Zoals verzoekster in haar middel uiteenzet, voorziet voormelde bepaling in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die beschikt over een identiteitsdocument of is vrijgesteld van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indien bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden

het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager beschikt over een identiteitsbewijs of is vrijgesteld van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen die het aanvragen van de machtiging in België rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.9. In de aanvraag om machtiging tot verblijf van 6 november 2020 werden door verzoekster de volgende buitengewone omstandigheden ingeroepen:

“- *De duurzame en lokale verankering ;*

- *Het respect voor het gezin - zie het artikel 8 E.V.R.M. en de artikelen 7 en 33 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie ;*
- *Het risico op de schending van het art. 3 E.V.R.M en het art. 4 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie ;*
- *Het artikel 15 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie m.b.t. de vrijheid van beroep en het recht om te werken ;*
- *Artikel 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens ;*
- *Artikel 6 van het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten ;*
- *Artikel 1 van het Europees sociaal handvest;*
- *Het criterium van de redelijke termijn.*

2.1.

De verzoekende partij is afkomstig van Armenië en verblijft onafgebroken sinds 2009 in België.

2.2.

De verzoekende partij dient een aanvraag tot machtiging tot verblijf in op grond van het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omwille van de buitengewone omstandigheden waarin zij verkeert.

-2.2.1.

De Raad van State omschrijft verder de buitengewone omstandigheden als deze die het onmogelijk of bijzonder moeilijk maken voor de vreemdeling om terug te keren naar het land van herkomst en eveneens onderstreept dat dit begrip niet mag verward worden met dat van de 'overmacht' (met name C.E., arrest nr. 88.076 van 20 juni 2000).

"Considérant que des circonstances exceptionnelles au sens de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée ne sont pas des circonstances de force majeure; qu'il suffit que l'intéressé démontre qu'il lui est impossible ou particulièrement difficile de retourner dans son pays d'origine ou dans un pays où il est autorisé au séjour; que le caractère exceptionnel des circonstances alléguées par l'étranger doit être examiné par l'autorité dans chaque cas d'espèce."

(Zie Raad van State, arrest nr. 99.769, dd. 10 oktober 2001).

2.2.2.

Bovendien dienen de buitengewone omstandigheden niet 'onvoorzienbaar' te zijn.

De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de vreemdeling zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt door opzettelijk een situatie te creëren waardoor een repatriëring bemoeilijkt wordt.

- 2.2.3.

De verzoekende partij wijst verder in zijn aanvraag op zijn langdurig ononderbroken verblijf, zijn langdurige verblijfsprocedures, zijn lang legaal verblijf, de sterke integratie, zijn uitgebreid sociaal netwerk, de coronarestricties en de toepassing van belangrijke verdragsbepalingen.

Dat deze elementen de onmogelijkheid of minstens de bijzondere moeilijkheid om terug te keren naar het land van herkomst aantonen, zodat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

Bovendien heeft de verzoekster deze buitengewone omstandigheden niet opzettelijk gecreëerd.

2.3.

Voorafgaande procedures in België

Asiel

De verzoekster heeft op datum van 01/07/2009 een asielaanvraag ingediend.

(zie de stukken 3 en 4)

Op datum van 15/04/2010 nam het Commissariaat-Generaal een weigeringsbeslissing met betrekking tot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in dit dossier.

(zie het stuk 4)

Hiertegen diende de verzoekster op datum van 17/05/2010 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Die bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 18/11/2010.

(zie het stuk 5)

Medische regularisatie-aanvraag overeenkomstig het artikel 9 ter Vw.

De verzoekster diende op datum van 08/11/2010 een eerste maal een verzoek in overeenkomstig het artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek conform artikel 9 ter werd op datum van 26/01/2011 ontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op datum van 15/06/2011 werd het verzoek immers ongegrond verklaard.

(zie de stukken 6, 7 en 8)

Op 17/06/2011 ontving de verzoekster een bijlage 13 quinquies, een bevel om het grondgebied te verlaten.

(zie het stuk 9)

Besluit - lange termijn

De verzoekster verblijft sinds 2009 tot heden, dus 11 jaren ononderbroken in België.

De verzoekster heeft diverse pogingen ondernomen om haar verblijf in orde te stellen.

2.4

Belgische diplomatieke of consulaire post

Toepassing maken van het art. 9.2° Vreemdelingenwet impliceert dat de aanvraag ofwel gericht wordt via de Belgische diplomatieke of consulaire post te Armenië, ofwel via een dergelijke post in een ander land waarin de verzoekster beschikt

overeen niet-precaire verblijfstitel.

Deze laatste mogelijkheid is uitgesloten gezien verzoekster in geen enkel land over niet-precaire verblijfstitel beschikt.

Dit betekent dat de aanvraag in casu in Armenië dient ingediend te worden. In de praktijk is dit evenwel Rusland, meer bepaald Moskou.

De verzoekster heeft niet de financiële middelen te reizen naar Rusland en daarnaast gelden er nog steeds verregaande corona-maatregelen, zowel in het binnen- als het buitenland, waardoor reizen naar Rusland niet verantwoord zou zijn en dus geen enkele mobiliteit voor handen is.

Dit maakt in hoofde van de verzoekster weldegelijk een buitengewone omstandigheid uit.

2.5.

De verzoekster verkeert in een prangende humanitaire situatie en is duurzaam lokaal verankerd.

De verzoekster verwijst tevens naar de duur van haar procedures, zijnde de asielpprocedure en medische regularisatie. De verzoekster is zoals reeds aangehaald sinds 2009, ondertussen 11 jaren onafgebroken in België.

De verzoekster verblijft sinds 2009 ononderbroken in België.

Zoals reeds aangegeven, is de verzoekster kort na haar aankomst in België al begonnen met haar integratie.

Het is een slimme vrouw die in Armenië al een diploma in het geautomatiseerd management van Economische informatica van het Instituut voor Nationale Economie in Erevan, heeft behaald.

Ze leerde de Nederlandse taal dan ook vrij snel en slaagde ook met glans voor de testen en examens.

(zie de stukken 16 - 26)

Ze leert de taal niet alleen door lessen te nemen, ze heeft ook veel vrienden en kennissen met wie ze Nederlandstalige conversaties heeft, (zie stuk 27 en 28)

Daarnaast doet ze vrijwilligerswerk in een Vlaamse turnclub, waar ze de taal ook in de praktijk leert.

(zie stuk 12)

Zelf bezit de verzoekster geen voertuigen, waardoor ze zich steeds met het openbaar vervoer verplaatst. Hiervan kan ze de transportbewijzen van De Lijn voorleggen. Deze bewijzen, Omnipas 25+, werden ook in de bijlagen gevoegd. De Omnipassen zijn telkens voor een maand geldig. De verzoekster heeft deze bijgevolg steeds maandelijks aangeschaft sinds oktober 2012 tot 6 maart 2018.

(zie het stuk 47)

De verzoekster is in het bezit van een tablet die ze in november 2013 heeft aangeschaft in de Mediamarkt te Mechelen. Deze heeft ze in 2015 laten herstellen bij de interne hersteldienst van de Mediamarkt.

(zie de stukken 40 en 41)

Ze heeft zich ook steeds ingezet voor de maatschappij, zo doet ze sinds 2015 vrijwilligerswerk bij de VZW G. te Keerbergen. Ze helpt ook de vrienden en kennissen waar en wanneer nodig.

(zie het stuk 11)

Er kan daarnaast ook een document met datum van 28/10/2019 worden voorgelegd van de RVA waaruit blijkt dat de verzoekster geen werkloosheidsdossier heeft.

(zie het stuk 13)

Ook het Sociaal huis van Mechelen kan aanmerken dat de verzoekster op datum van 28/10/2019 nog geen uitkeringen had genoten van het Sociaal Huis. De verzoekster is dus niet ten laste van de Belgische maatschappij.

(zie stuk 44)

1 Hoewel de verzoekster haar uiterste best doet om zich te integreren, en daar ook uitstekend in slaagt, heeft de verzoekster het lichamelijk gezien niet altijd gemakkelijk. Zo lijdt de verzoekster aan een depressie met veel angst, slaapstoornissen en een chronische lage rugpijn. In België krijgt de verzoekster sinds 2010 de nodige therapieën zoals psychotherapie, kinesithérapie en regelmatige opvolgingen door een huisarts. Hierdoor is er een soort van stabilisatie in het klinische beeld gekomen. Dit wil immers niet zeggen dat de verzoekster 'genezen' is.

(zie de stukken 6 en 43-45)

Dergelijke problematiek moet met uiterste zorg in de gaten gehouden worden.

In 2012 is de verzoekster begonnen met haar behandeling en onderzoeken. Van deze verzorging in het AZ Sint-Maarten, te Duffel, kan de verzoekster de factuur dd. 16/04/2012 en bewijs van poststorting op de rekening van derden voorleggen.

(zie het stuk 39)

Deze voornoemde behandeling moet, zoals eerder aangegeven, duurzaam worden verder gezet. In 2018 heeft de verzoeker dan ook verdere verzorging en onderzoeken ondergaan in het Imelda ziekenhuis te Bonheiden. De factuur van deze onderzoeken werd in de bijlagen bijgevoegd.

(zie het stuk 42)

De verzoekster is daarnaast ook in begeleiding bij het CAW. Bij deze instantie geniet ze psychologische begeleiding in de vorm van consultaties. Ook van deze medische zorgen kan de verzoekster een bewijs voorleggen, dd. 24/09/2019.

(zie het stuk 43)

Daarnaast raadpleegt de verzoekster ook frequent een arts bij VZW Dokters van de Wereld. Ook van deze consultaties kan de verzoekster een bewijs voorleggen dd. 07/02/2020.

(zie het stuk 44)

Er is een duidelijk aantoonbare duurzame lokale verankering van de verzoekster.

- 2.5.1.

Verblijfsduur

De verzoekster is al 11 jaren onafgebroken in België.

- 2.5.2.

De verzoekster is ingeburgerd.

De verzoekster spreekt tevens Nederlands en heeft hiertoe de nodige taallessen gevolgd.

Zij legt hiervan volgende bewijzen neer:

- Certificaat van de module: Leertraject Nederlands tweede taal, Breakthrough - modules A en B, CLTT-CVO, (...), 1640 Sint-Genesius-Rode, dd. 08/11/2009 ;
- Deelcertificaat van de module: Leertraject Nederlands tweede taal, Waystage 1 - modules A en B, CLTT-CVO, (...), 1640 Sint-Genesius-Rode, dd. 17/01/2010 ;
- Deelcertificaat van de module MNT 001A - NT2 Threshold 1A, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 02/04/2010 ;
- Deelcertificaat van de module M NT 001B - NT2 Threshold 1B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 02/04/2010 ;
- Deelcertificaat van de module M NT 002A - NT2 Threshold 2A, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 18/06/2010 ;
- Deelcertificaat van de module M NT 002B - NT2 Threshold 2B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 18/06/2010 ;
- Deelcertificaat van de module NT2 Threshold 3A, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 12/11/2010 ;
- Deelcertificaat van de module NT2 Threshold 3B, Nederlands tweede taal RG2, VZW CVO Westhoek- Westkust, (...), 8900 Ieper, dd. 12/11/2010 ;
- Certificaat van NT2 F S3 Vantage 1 A+B voor schooljaar 2010-2011, CVO MIRAS, (...), 8500 Kortrijk, dd. 25/11/2011 ;
- Deelcertificaat van de module Nederlands voor anderstaligen - Threshold 4 A+B, Nederlands tweede taal RG2, CVO HITEK VZW, (...), 8500 Kortrijk, dd. 28/01/2011 ;
- Certificaat van de opleiding Nederlands voor Anderstaligen - Richtgraad 2 (laatste jaar), CVO HITEK VZW, (...), 8500 Kortrijk, dd. 28/01/2011 ;

De verzoekster is op datum van 01/07/2009 het grondgebied van België binnengekomen. Amper 2 maanden na haar binnenkomst, verkreeg de verzoekster al een certificaat tot het leertraject Nederlands de tweede taal.

(zie stuk 16)

Dit toont duidelijk aan dat de verzoekster enthousiast is deel te worden van de Belgische maatschappij en bereid is zich te integreren.

Ze haalt ook steeds goede punten voor de voornoemde taallessen. Ze behaalde steeds een gemiddelde van 80% en hoger, hiermee kan worden aangetoond dat ze de basis van het Nederlands vrij goed beheerst. Tot slot moet ook belicht worden dat ze een feilloos parcours heeft afgelegd wat betreft de taallessen. Tot op heden kan worden vastgesteld uit de uitspraken van haar vrienden en kennissen, dat ze nog steeds de taal goed beheerst en met haar een goed gesprek kan worden aangeknoopt.

- 2.5.3.

Werkbereidheid

De verzoekster is werkwilleg. Zij kan hiervan volgende bewijsstukken neerleggen:

- Bewijs lidmaatschap en vrijwilligerswerk bij VZW D. G. Keerbergen, dd. 17/10/2015 ;
- Werkloosheidsattest dd. 28/10/2019 - zie het stuk 13 ;
- Arbeidsbelofte door S. V. I., A. BV ;
- Arbeidsbelofte door L. H. ;

De verzoekster kan een arbeidsbelofte voorleggen van de heer S. V. I.

(zie het stuk 14)

Ze kon aan de slag kunnen binnen A. BV, een onderneming met sauna's en een hotel.

Ze waren er namelijk op zoek naar een gemotiveerde werknemer en die vonden ze bij de verzoekster.

De heer V. I., schreef dat de verzoekster iemand is die steeds klaar staat om de handen uit de mouwen te steken en stevast werkbereid is. Bijgevolg meende hij dat ze een goede schakel zou zijn binnen het team van A. BV.

Daarnaast kan de lidmaatschap binnen de VZW D. G. ook tot bewijs dienen van de werkbereidheid van de verzoekster.

(zie het stuk 12)

Naast haar lidmaatschap, verricht de verzoekster binnen de VZW ook vrijwilligerswerk. Ze helpt naast de gewone activiteiten, ook bij de internationale wedstrijden die de turnclub organiseert of aan deelneemt.

De verzoekster kan ook een werkbelofte van de heer L. H. voorleggen. De eigenaar van L. G. BVBA en meer bepaald brasserie D. R. van M. te Mechelen, meent dat de verzoekster voldoet aan de algemene ervaring om te werken. Ze beschikt tevens over de nodige motivatie, talent en verantwoordelijkheid.

(zie stuk 16)

De verzoekster wenst zich uitdrukkelijk te beroepen op het artikel 15 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese unie dat éénieder het recht heeft om te werken.

(Artikel 15 Vrijheid van beroep en recht om te werken

"Eenieder heeft het recht te werken en een vrijelijk gekoort of aanvaard beroep uit te oefenen." Het recht op arbeid / werk wordt ook gegarandeerd in verschillend de verdragen en verklaringen :

- Artikel 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens ;
- Artikel 6 van het internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten ;
- Artikel 1 van het Europees sociaal handvest.

De werkbereidheid van verzoekster is hiermee aangetoond.

2.6.

De verzoekster wenst zich uitdrukkelijk te beroepen op het artikel 3 en 8 van het E.V.R.M.

Het artikel 3 van het E.V.R.M, bepaalt:

"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. "

Het artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

1. "1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn

correspondentie.

- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover

bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De verzoekster heeft hoewel ze erg haar best doet, is haar gezondheid ook niet steeds optimaal. Voor haar medische consultaties gaat ze ten rade bij 'De dokters van de wereld' sinds 20/07/2016.

(zie het stuk 45)

Daarnaast behoeft ze ook psychologische bijstand. De verzoekster laat zich begeleiden en gaat vaak op consultatie bij het CAW, dit sinds 2016, zo schrijft R. S., dd. 24/09/2019.

(zie het stuk 43)

In België kan ze de juiste begeleiding genieten en kan ze een normaal leven leiden, vrienden maken en werken. De geestelijke gezondheidszorg in Armenië, immers, is niet optimaal, zo schrijft de United Nations of Human Rights in een nieuwsbericht op 6/10/2017 als reactie op het rapport van de Speciale Rapporteur Dainius Pūras:

The authorities in Armenia need to step up their efforts to address challenges and inequalities in the country's healthcare system, a UN human rights expert has concluded at the end of his first official visit. Armenia has made commendable reforms, but people's enjoyment of the right to physical and mental health still faces serious barriers linked to an outdated approach to healthcare and persistent inequalities, said the Special Rapporteur on the right to health, Dainius Pūras, in a statement at the end of his mission. De verzoekster is enerzijds een voorbeeld van inburgering en doorzetting, het zou onmenselijk zijn haar anderzijds de nodige zorgen die ze hier krijgt voor haar mentale stoornis, te ontzeggen en terug te leiden naar Armenië

Dat de verzoekster omwille van de bovenvermelde omstandigheden met België een daadwerkelijke band heeft:

- de behandelingstermijn van de asie procedure en de aanvragen overeenkomstig het artikel 9ter Vw. van verzoekster heeft lang geduurd ;
- de verzoekster verkeert in een prangende humanitaire situatie en is duurzaam lokaal verankerd ;
- de verzoekster spreekt de Nederlandse taal en is ingeburgerd ;
- de verzoekster heeft een lange periode van verblijf gekend.

2.7.

De verzoekster heeft weliswaar haar integratie zelf gecreëerd, maar heeft ten dien einde geen misbruik gemaakt.

De Raad voor Vreemdelingen betwistingen heeft het volgende geoordeeld:

"Verzoeker betogen dat de gemachtigde in de bestreden beslissing niet meer doet dan een opsomming geven en niet op afdoende wijze motiveert waarom in concreto in het voorliggende geval de elementen van integratie niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd.

Uit lezing van de motieven van de beslissing stelt de Raad vast dat inderdaad blijkt dat de gemachtigde zonder meer oordeelt dat deze elementen niet verantwoordend dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De gemachtigde laat na te motiveren waarom deze elementen niet verantwoordend dat de aanvraag in België wordt ingediend. Dergelijke motivering kan bezwaarlijk als afdoend beschouwd worden. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt vastgesteld.

Ten overvloede meent de Raad dat deze vaststelling des te meer klemt daar verzoeker terecht opmerken dat deze integratie is ontstaan tijdens een langdurige periode van legaal verblijf. De Raad stelt immers vast dat verzoeker sinds 7 oktober 2010 over een tijdelijk verblijf beschikten in het kader van een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat de gemachtigde deze aanvraag pas op 9 oktober 2013 ongegrond verklaarde." (Zie arrest nr. 122 728 van 18 april 2014 in de zaak RvV 144099/11)

De verzoekster verkeert in de onmogelijkheid om de aanvraag in het land van herkomst in te dienen.

Gezien de coronamaatregelen wordt de mobiliteit aan banden gelegd, waardoor internationale verplaatsingen onmogelijk zijn.

BESLUIT:

Gezien de duurzame lokale verankering, gezien de prangende humanitaire situatie, gezien het langdurig verblijf, is de verzoekster in de onmogelijkheid om terug te keren naar Armenië, en is de huidige aanvraag ontvankelijk."

2.10. In de eerste plaats merkt de Raad op dat het herkauwen van de ingeroepen buitengewone omstandigheden niet volstaat om de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

Waar verzoekster in haar middel stelt dat de ingeroepen buitengewone omstandigheden elk op zich en los van elkaar werden beoordeeld, stelt de Raad vast dat deze ook los van elkaar werden ingeroepen en dat hun samenhang slechts in het verzoekschrift voor het eerst naar voren wordt gebracht. Verzoekster kan de gemachtigde van de staatssecretaris bijgevolg geen onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek verwijten doordat er geen beoordeling werd doorgevoerd van de samenloop van de ingeroepen buitengewone omstandigheden.

2.11. In haar middel gaat verzoekster in op het voorgehouden familieleven met haar zus G. A. die de Belgische nationaliteit zou hebben en op haar netwerk van vriendinnen. Hierbij verwijst verzoekster naar de getuigenissen van 8 maart 2022 die zij als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

2.12. In de bestreden beslissing werd met betrekking tot het door verzoekster geschonden geachte artikel 8 van het EVRM het volgende gesteld:

“Wat het inroepen van art. 8 van het EVRM betreft, dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoont dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. Bovendien dient er gesteld te worden dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. Voor wat betreft de verwijzing naar het feit dat zij een grote vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd, dient er opgemerkt te worden dat betrokkene niet aantoont dat haar banden met deze vrienden en kennissen zodanig hecht zijn of dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid dat dienstig kan verwezen worden naar art. 8 EVRM. Om dezelfde reden is het inroepen van art. 7 en art. 33 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie eveneens niet van toepassing.”

Verzoekster is het oneens met de overwegingen betreffende haar privé- en familieleven in België. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad echter vast dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf geen melding maakte van de getuigenissen van haar zus en vriendinnen die zij thans haar verzoekschrift naar voor brengt (Verzoekschrift, bijlagen 3-5). De getuigenissen van 8 maart 2022 dateren immers van na de bestreden beslissing. Bijgevolg kan verzoekster de gemachtigde van de staatssecretaris geenszins dienstig verwijten dat met de nieuwe elementen betreffende haar zus en haar vriendinnen geen rekening werd gehouden in het licht van artikel 8 van het EVRM. De Raad kan hierop evenmin acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)). Verzoekster kan zich niet op deze gegevens baseren om een motiveringsgebrek aan te tonen. Ten overvloede merkt de Raad op dat de getuigenissen waaruit moet blijken dat verzoekster voor onderdak, eten en financiële steun afhankelijk is van haar zus en vriendinnen, niet volstaan als bewijs van een afhankelijkheidsband in de zin van artikel 8 van het EVRM die als buitengewone omstandigheid kan worden aangenomen.

2.13. In haar middel herhaalt verzoekster *grosso modo* wat zij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf had aangevoerd betreffende haar langdurig verblijf in België en haar integratie. Wat het langdurig verblijf van verzoekster in België betreft, haar kennis van het Nederlands, haar werkbereidheid en haar integratie, wordt in de beslissing het volgende gesteld:

“De overige aangehaalde elementen (dat betrokkene sedert 2009 in België zou verblijven, dat zij Nederlandse lessen heeft gevolgd, bijgevolg Nederlands spreekt en ingeburgerd is, dat zij zich als vrijwilliger inzet voor turnclub VZW D. G., dat zij een twee arbeidsbeloften voorlegt en dat zij verschillende getuigenverklaringen voorlegt) verantwoorden niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

Verzoeksters loutere affirmatie in haar middel dat dit wél buitengewone omstandigheden zijn, volstaat niet om aannemelijk te maken dat haar langdurig verblijf, haar netwerk van kennissen en haar werkbereidheid een beletsel zouden vormen om de aanvraag in te dienen via de voor hen bevoegde vertegenwoordiging in het buitenland. De Raad stipt aan dat elementen van integratie, zoals een langdurig verblijf, de kennis van de landstaal, uitzicht op tewerkstelling en dergelijke slechts in zeer uitzonderlijke gevallen als buitengewone omstandigheden in aanmerking kunnen worden genomen, namelijk wanneer het gaat om activiteiten van algemeen belang waarbij de verplichting om de aanvraag elders in te dienen aanleiding zou geven tot het verbreken van engagementen die reeds waren aangegaan ten aanzien van publieke overheden of andere partners van de culturele en verenigingswereld. Uit niets blijkt dat er bij verzoekster sprake is van engagementen van algemeen belang. Bijgevolg doet verzoeksters betoog geen afbreuk aan het standpunt van de verwerende partij, dat overigens in overeenstemming is met de vaste rechtspraak van de Raad van State dienaangaande (cf. RvS 4 december 2014, nr. 10.943 (c)).

2.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikel 8 van het EVRM, noch van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris zou zijn uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekozen. Verzoekster toont niet aan dat er in haren hoofde rechtmatige verwachtingen werden gecreëerd. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het redelijkheids- en/of vertrouwensbeginsel.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN